

Videnskabsmændene virke; en saadan Videnskabsmand hører jo til den Klasse af Embedsmænd under Universitetet, som vi alle vide ere særlig daarligt aflagte, men ikke desto mindre maa han gaa til — ikke at faa Honorar for Arbejdet, men betale 317 Kr. for det. Der var endda et Par Poster, som ikke vare medregnede, saa det blev vel nærmere halvfjerde Hundrede Kroner, han maatte betale for at være med til at opretholde det danske Tidsskrift. Det er jo et stærkt Forlangende, at forholdsvis daarligt lønnede Embedsmænd skulle bringe saadanne Ofre for at opretholde et saadant Tidsskrift, og det er vel ikke noget stærkt Forlangende, at Staten, Folket, til hvis Ære Tidsskriftet bliver opretholdt, ogsaa selv yder et passende Bidrag dertil.

Jeg skal sluttelig kun føje et Par Ord til. Den ærede Ordfører (Laursen) berørte under sin Omtale af den store Bevilling paa 310,000 Kr. til Fribefordring, at der havde været Tale om i Finansudvalget at udvide den Bevilling, særlig for døvstumme Børn. Det har været paa Tale og er mødt med megen Sympati, og det er en Sag, jeg ogsaa fra min Side vil udtale Sympati for. Jeg haaber, man kommer til en mere fyldestgørende Ordning af denne Sag, end den nuværende netop paa Grund af disse Børns særlige Stilling. De kunne slet ikke rejse alene, og det er for en meget stor Del Børn af ganske ubemidlede Forældre; det gør det meget ønskeligt, at man der kommer til Hjælp med lidt rigeligere Tilskud end dem, der allerede findes.

Moltesen: Det er mig pinligt at se, at ingen af mit Parti har været med til at stille Ændringsforslaget under Nr. 216 om en Bevilling paa 8,000 Kr. til Folkeuniversitetet. Jeg maatte gaa ud fra, at det vilde være sket; ellers vilde min Stilling ved tredie Behandling i Fjor have været en helt anden. Og naar jeg har været med til at holde Folkeuniversitetet oppe i Aar og har arbejdet paa, at andre skulde ofre deres Tid paa det, har det alt sammen været under den Forudsætning, at denne Bevilling skulde optages nu, en Forudsætning, som jeg, efter Udtalelser i Fjor, havde Grund til at vente vilde blive fyldestgjort. Den ærede Ordfører for Finansudvalget i Fjor sagde ved tredie Behandling følgende, som jeg med Formandens Tilladelse skal oplæse: „Jeg tror derfor, at de Herrer gøre den Sag, som de synes at interessere sig saa meget for, den bed-

ste Tjeneste ved at tage dette Forslag tilbage i Aften. Jeg føler mig overbevist om, at ligesom anden Foredragsvirksomhed, som ogsaa har til Formaal at oplyse og dygtiggøre vort Folk, har kunnet trives i vort Land og udrette overordentlig meget godt uden nogen Støtte fra Statens Side, maa denne Virksomhed sikkert ogsaa kunne leve et Aar uden at faa denne Hjælp“. Altsaa dette ene Aar har Folkeuniversitetet levet uden at faa Hjælp, under store Opofrelser, ikke fra Pengemænd, men netop fra de Mænds Side, som have lige fra Haanden i Munden, og det er sket dels af Kærlighed til denne Bevægelse, men dels ogsaa, fordi man gik ud fra, at Bevillingen maatte komme i Aar, naar Flertallets Ordfører i Finansudvalget i Fjor udtalte sig saaledes. Og jeg maa sige, at jeg har ogsaa arbejdet paa denne Sag under den Forudsætning, ifølge hvilken jeg tog min Stilling i Fjor, nemlig den, at jeg maatte mene, at det var den eneste Maade at faa Bevillingen gennemført paa i Aar. Forslaget er altsaa nu blevet stillet fra de tre andre Partier i Finansudvalget, men af det Parti, jeg tilhører, er der ikke en eneste, som er brudt ud, til Trods for, at Kultusministeren i Fjor har udtalt sig varmt for Sagen, og nu ved Finanslovsforslagets anden Behandling udtalte han sig ogsaa varmt for den, og Finansudvalgets Ordfører gav Kultusministeren sin Tilslutning.

Men alligevel, til Trods for at disse to vægtige Personligheder have givet Sagen deres Tilslutning, og til Trods for, at Finansudvalgets Formand i Fjor udtalte sig, som jeg nu oplæste — han maa altsaa sikkert ogsaa have været for denne Bevilling — er mit Parti gaaet imod den; der maa have været nogle vældige Kræfter i dette Finansudvalg, som alligevel have kunnet tvinge denne Sag ned. Vi skulle altsaa søge at begaa Mordet paa Folkeuniversitetet. For det er det; Bevillingen til Folkeuniversitetet er nemlig slet ikke noget i Lighed med de Foredragsbevillinger, der er talt om; Folkeuniversitetet er en Institution, som nu har vokset sig fast i det danske Folk siden 1898. Det er en Bevægelse, som gaar ud over alle Kulturlande, og den støttes i alle andre Kulturlande med rige Bidrag. Men her have vi ikke en Gang Raad til at give 8,000 Kr. til den, hvoraf en hel Del endda gaar ind i Statskassen, fordi der betales Rejseudgifter for Lærerne. Denne Bevægelse søger at knytte dem, der arbejde ved Videnskabens Arnested her i Køben-